

Ο αναστάς Κύριος και η υπέρβαση του θανάτου

Ορθοδοξία / Θεολογία

Αρχιμανδρίτης Κύριλλος Κωστόπουλος, Ιεροκήρυξ Ι. Μ. Πατρών, Δρ. Θεολογίας

Σήμερα σε ολόκληρη την κτίση αντηχεί το πνευματικό, μεταφυσικό, οικουμενικό, καθολικό και πανευφρόσυνο μήνυμα «Χριστός ανέστη».

Ο άνθρωπος, μετά από μία πένθιμη περίοδο και μία συνειδητή εν Χριστώ λύπη για τα πάθη και τις αμαρτίες του, τα οποία ανέβασαν τον Χριστό στον Σταυρό, λαμπροφορεί σήμερα με το πνευματικό ένδυμα του ακτίστου φωτός της Θεότητας. Ομιλεί περί της θανατώσεως του θανάτου και περί της αναστάσεως ενός Νεκρού. Ποίου Νεκρού; Του τελείου Θεού και τελείου ανθρώπου, του Θεανθρώπου Κυρίου. Ανέστη ο Θεάνθρωπος και συνανέστησε τον άνθρωπο και ολόκληρη την κτίση.

Αυτός ο αναστάς Κύριος έδωσε το σώμα Του, για να ενώνονται με αυτό, μέσω των Μυστηρίων και κυρίως μέσω του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, όλοι οι άνθρωποι και να αποτελούν την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Καθίσταται έτσι η Εκκλησία το σταυροαναστάσιμο, μυστικό Σώμα του Θεανθρώπου αναστάσαντος Κυρίου.

Κατά συνέπεια, εφόσον η Εκκλησία είναι το Σώμα του Θεανθρώπου, ο Οποίος ως

τέλειος Θεός είναι η πηγή όλων των αγαθών, τότε και αυτή είναι πεπληρωμένη, γεμάτη από όλα τα αγαθά. Δεν της λείπει τίποτε.

Από τον άνθρωπο, ωστόσο, λείπουν πολλά. Εισερχόμενος στο πλήρες ακτίστων δωρεών και χαρισμάτων Σώμα της Εκκλησίας μπορεί να πληρωθή, να γεμίσει δηλαδή κι αυτός, από τα πολύτιμα δώρα της Αναστάσεως. Κι αυτά είναι η αγάπη, η δικαιοσύνη, η ειρήνη, η χαρά.

Ο αναστάς Κύριος είναι η αυτοαγάπη κι οπωσδήποτε όποιος ενώνεται μαζί Του πλημμυρίζει από αγάπη τόσο για τον Θεό όσο και για τον συνάνθρωπο. Ο αναστάς Κύριος είναι ο δίκαιος κριτής, ο δίκαιος Θεός. Άρα όποιος ενωθή μαζί Του γίνεται δίκαιος και προσφέρει δικαιοσύνη στον πλησίον του. Ο αναστάς Κύριος είναι η πηγή της οντολογικής ειρήνης κι όποιος κοινωνή μαζί Του εμφορείται από υπαρξιακή ειρήνη. Ειρηνεύει ο ίδιος εσωτερικά και διαχέει αυτή την ειρήνη γύρω

του, σε όσους τον πλησιάζουν. Ο αναστάς Κύριος είναι η πηγή της χαράς. Έτσι όποιος ενώνεται μαζί Του, μέσω της υπακοής στο πανάγιο θέλημά Του, πλημμυρίζει, φυσικώ τω τρόπω, από εσωτερική υπαρξιακή χαρά. Εξάλλου, ο πρώτος χαιρετισμός που απηύθυνε μετά την Ανάστασή Του στις Μυροφόρες ήταν το «χαίρετε». «Να χαιρέσθε», τους λέγει, «επειδή ενίκησα τον θάνατο με όλα τα συνεπακόλουθά του».

Αυτός είναι ο Κύριός μας και ο Θεός μας! Κι όποιος ενωθεί Μυστηριακά μαζί Του μέσα στο Μυστικό Του Σώμα, την Αγία μας Εκκλησία, δέχεται όλα τα αγαθά που πηγάζουν από Αυτόν και γίνεται διά της ακτίστου Χάριτος ένας μικρός θεός κατά χάριν. Εξάλλου αυτός είναι ο προορισμός του ανθρώπου και γι' αυτό λαμπροφορεί η Ορθόδοξος Εκκλησία σήμερα και χαίρουν όλοι και δοξάζουν τον Αναστάντα Κύριο, χαιρετίζοντας με το «Χριστός ανέστη». Δεν φοβόμαστε πλέον τι-ποτε. Ούτε μαρτύρια ούτε τα βέλη και τον μυκτηρισμό των μακράν του Θεού και της Εκκλησίας ανθρώπων ούτε οικονομική ανέχεια ούτε ασθένεια ούτε κι αυτόν τον θάνατο. Ο θάνατος, για τα αναστημένα μέλη της Εκκλησίας, έχει αδυνατίσει και νεκρωθή, έχει νικηθή οριστικά.

Ο Θεάνθρωπος Κύριος μας δείχνει τον δρόμο και τον τρόπο για να υπερβούμε τον θάνατο, για να φθάσουμε στην κατά χάριν θέωση. Ο δρόμος αυτός είναι η οντολογική εν Χριστώ κοινωνία με τους άλλους συνανθρώπους μας. Όταν παύση η κοινωνία ανθρώπου – συνανθρώπου τότε κυριαρχεί ο θάνατος. Όσοι βρίσκονται κλεισμένοι στον εγωκεντρικό τους χώρο, μακριά από τον Θεό και τον συνάνθρωπο βιώνουν καθημερινά την τραγικότητα του θανάτου.

Ωστόσο, η σταυρική πορεία του ανθρώπου μέσα στον χώρο της Εκκλησίας και η σταύρωση του ενός για τον άλλον είναι η υπέρβαση του θανάτου, διότι είναι αγαπητική κίνηση και αντικίνηση που εισάγει τον άνθρωπο στην αιώνια Θεανθρώπινη ανάσταση. Να γιατί η Ανάσταση του Κυρίου είναι η προσοικείωση του Θεού με τον άνθρωπο και του ανθρώπου με τον συνάνθρωπο.

Αυτό είναι το βαθύτερο νόημα του σημερινού χαρμόσунου, οικουμενικού γεγονότος της Αναστάσεως του Κυρίου και αυτή είναι η ουσία της παγκοσμίου χαράς και αγαλλιάσεως. Γι' αυτό ο νούς και η καρδιά καθενός από εμάς συγκεντρώνονται σε αυτές τις δύο λέξεις και όλο το είναι μας, περιλαμβόμενο από το φως της Αναστάσεως, αναφωνεί «Χριστός ανέστη», για να ακούση από τα πέρατα της οικουμένης την επιβεβαιωτική απάντηση «αληθώς ανέστη».

PERMANENTLY_REMOVED